

Ruhun Annabci: Jagoranci da Koyarwa

Tebura Biyu na Habakkuk

Jeff Pippenger

2012-10-15

Табелаҳои дугонаи Ҳабаққук 3 аз 95

Gabatarwa: Tushen Tebura Biyu na Habakkuk

An kira wannan jeri Tebura Biyu na Habakkuk. Ya zuwa yanzu, muna daukar wasu gaskiya daga Jadawalai na 1843 da 1850, ba domin mu kare su ta fuskar Littafi Mai Tsarki a wannan lokaci ba, sai dai domin mu kafa cewa Ellen White tana amincewa da wadannan gaskiya. Ikarinmu shi ne cewa idan kuka ki wadannan ainihin gaskiya na tushe, a lokaci guda kuma kuna kin Ruhun Annabci. Muna so mu fara sa wannan a rubuce.

Bitu game da Tarihin Milleriyawa da Kukan Tsakar Dare

A cikin gabatarwamu ta farko, mun fayyace tarihin Millerites, da alamomin hanya daga 1798 zuwa 1844. A gabatarwamu ta karshe, mun kara duba tarihin daga lokacin jinkiri har zuwa rufe kofar a ranar 22 ga Oktoba, 1844, muna tantance wancan lokaci a matsayin Kukan Tsakar Dare. Kukan Tsakar Dare ya shiga cikin tarihi a Taron Sansanin Exeter, 12–17 ga Agusta, 1844, kuma ya ci gaba har zuwa ranar 22 ga Oktoba, 1844. Lokacin jinkiri, wanda ya fara a Maris 1844, wani bangare ne na Kukan Tsakar Dare da kuma tsarin tsarkakewa da ya shirya wata al'umma domin ta yi shelar sakonsa.

Mun yi fatan mu kafa wannan a cikin zukatanku da tunaninku jiya. Dukan misalai da ke cikin Maganar Allah game da lokutan jinkiri suna magana ne game da karshen duniya. Ellen White, tana yin sharhi a kan 1 Korintiyawa 10:11, ta ce, “Kowane dāya daga cikin annabawan dā ya yi magana ne fiye da komai domin zamaninmu fiye da zamanin da suka rayu a cikinsa.” 1 Korintiyawa 10:11 ya ce, “To, duk wadannan abubuwa sun faru da su domin su zama misalai: kuma an rubuta su ne domin gargadinmu, mu wadanda iyakar duniya ta zo a kanmu.” Tarihin Millerites tarihi ne na abin da zai faru a karshen duniya. Dukan wadannan tarihohin Littafi Mai Tsarki game da lokacin jinkiri da abin da ke biye da shi suna nuna abin da zai faru a lokacin jinkirin Millerite da Kukan Tsakar Dare. Muna bukatar mu fahimci wadannan abubuwa domin tarihi za a maimaita shi.

2520: Amincewar Ellen White

Mun kasance muna huldā da batu na farko a kan wadannan zane-zane, ko da yake ba mu yi ambatonsa sosai ba. Koyarwa ta farko da muke son nunawa cewa Ellen White ta amince da ita a fili ita ce 2520. An tsara gabatarwa biyun farko ne domin su kawo mu nan. Gobe da safe, za mu fara yin la'akari da Daily a kan wannan zane.

Tuna da Jagoranci da Koyarwar Ubangiji

Bari mu fara da Life Sketches, shafi na 196: “Ba mu da abin da za mu ji tsoro game da nan gaba, sai dai idan muka manta da yadda Ubangiji ya bishe mu, da koyarwarsa a cikin tarihinmu na baya.” Abu guda kadai da Kirista yake da shi na ji tsoro game da nan gaba shi ne kaucewa daga hanya kuma ya bace. Abin da ya kamata a ji tsoronsa shi ne rashin samun rai na har abada. A nan, ‘Yar’uwa White ta ce ba mu da abin da za mu ji tsoro game da nan gaba sai dai abubuwa biyu. Wannan sanannen nassi ne a cikin Ruhun Annabci a Adventism, amma da wuya ka ji wani yana yin bayani a kan irin jagorancin da irin koyarwar da take nufi.

Za mu nuna cewa jagorancin da take nufi shi ne tarihin Kukan Tsakar Dare. A cikin tarihin Kukan Tsakar Dare, Almasihu ne yake jagoranci a lokacin jinkiri, da zuwan Kukan Tsakar Dare da kuma shelarsa, da kuma rufe kafar a ranar 22 ga Oktoba, 1844. Ya tsara wannan tarihi ne domin ya samar da mutane da za su iya shiga tare da Shi, ta wurin bangaskiya, zuwa Wuri Mafi Tsarki. Ya kamata mu ji tsoron mantawa da wannan takamaiman tarihi, haka kuma da koyarwarsa.

Za mu nuna cewa akwai takamaiman koyarwa wadda ta haifar da Kiran Tsakar Dare. Wannan koyarwar ba rushewar Daular Usmaniyya ba ce a ranar 11 ga Agusta, 1840, haka kuma ba koyarwar yanayin matattu ba ce, wadda ta zo a cikin tarihin Sakon Mala’ika na Biyu a cikin Tarihin Millerite. Takamaiman koyarwa ce a cikin Tarihin Millerite wadda ta haifar da Kiran Tsakar Dare, inda Ubangiji ya ja-gora, kuma ba mu da abin da za mu ji tsoro game da gaba sai dai kada mu manta da jagorancinsa da koyarwarsa.

Muna ba da shawara cewa alamar shugabancinsa da kuma koyarwarsa duka ita ce Kiran Tsakar Dare. Bari mu sake karanta wannan nassi daga wahayi na farko na Ellen White: “A kan wannan hanya mutanen zuwan Ubangiji suna tafiya zuwa birnin da yake a karshen hanyar can nesa. An kafa wani haske mai kyalli a bayansu, a farkon hanyar, wanda wani mala’ika ya gaya mini shi ne kiran tsakar dare. Wannan haske ya haskaka dukan hanyar, ya kuma ba da haske ga kafafunsu, domin kada su yi tuntuɓe. Idan sun dage idanunsu ga Yesu, wanda yake gab da gabansu, yana jagorantarsu zuwa birnin, suna cikin aminci. Amma ba da daɗewa ba waɗansu suka gaji, suka ce birnin yana da nisa kwarai, alhali kuwa sun sa rai za su riga sun shiga cikinsa tun da wuri. Sai Yesu ya karfafa su ta wajen daga hannunsa na dama mai daukaka, kuma daga hannunsa sai wani haske ya fito wanda ya yi kadawa a bisa rundunar masu zuwan Ubangiji, sai suka yi ihu, ‘Alleluia!’ Waɗansu kuma cikin ganganci suka musanta hasken da yake a bayansu, suka ce ba Allah ne ya bishe su ya kai su har can ba.”

Suna musun Kiran Tsakar Dare, kuma dangane da Kiran Tsakar Dare, suna jayayya cewa Ubangiji bai kasance yana jagorantarsu ba a cikin Kiran Tsakar Dare. Suna musun jagorancin Allah a cikin Kiran Tsakar Dare. “Hasken da yake bayansu ya mutu, ya bar kafafunsu cikin cikakken duhu, sai suka yi tuntuɓe, suka rasa ganin alamar da kuma Yesu, kuma suka fadi daga kan hanyar zuwa cikin duhun duniya mai mugunta da ke kasa.”

Kukan Tsakar Dare Cikin Mahallinsa

Za mu sake duban tarihin Kukan Tsakar Dare domin mu sanya shi cikin mahallinsa kafin mu tattauna game da 2520.

Daga The Great Controversy, shafuffuka 391–395: “Sa’ad da lokacin da aka fara sa ran zuwan Ubangiji ya wuce, a cikin bazarar shekara ta 1844,”—wannan ne lokacin jinkiri, takaicin farko—“wadanda suka yi duban bayyanarsa da bangaskiya suka shiga, na dan lokaci, cikin shakka da rashin tabbas. Yayin da duniya ta dauke su kamar an kayar da su gaba daya, kuma aka tabbatar cewa sun kasance suna rungumar rudi, tushen ta’aziyarsu har yanzu shi ne maganar Allah. Da yawa suka ci gaba da binciken Nassosi, suna sake nazarin hujjojin bangaskiyarsu da kuma nazarin annabce-annabce da hankali domin su sami karin haske.”

In da yawa suka yi wannan, wannan yana nufin akwai wadansu da ba su yi ba. Ba ya cewa “su”; ya ce “da yawa” — a nan akwai rukuni biyu. “Shaidar Littafi Mai Tsarki da ke goyon bayan matsayinsu ta zama kamar bayyananniya ce kuma tabbatacciya. Alamu wadanda ba za a iya yin kuskure game da su ba sun nuna zuwan Almasihu yana kusa. Albarka ta musamman ta Ubangiji, cikin tuba na masu zunubi da kuma farfadowar rai na ruhaniya a tsakanin Kiristoci, ta shaida cewa saƙon daga Sama yake. Kuma ko da yake masu bangaskiyar ba su iya bayyana dalilin baƙin cikin rashin cikas tsammaninsu ba, sun ji tabbaci cewa Allah ne ya bishe su a cikin abin da suka fuskanta a baya.

A cikin annabce-annabce wadanda suka dauka suna nufin lokacin zuwan Almasihu na biyu, an saka koyarwar da aka musamman daidaita da yanayin rashin tabbas da dokin jiransu, tana kuma karfafa su su jira da hakuri cikin bangaskiya cewa abin da yanzu yake duhu ga fahimtarsu, a kan lokacinsa da ya dace za a bayyana a sarari.

A cikin wannan sakin layi, an ce, “An saka tare da annabce-annabce wadanda suka dauka suna nuni ga lokacin zuwan na biyu . . .” Wadanne annabce-annabce ne suka gaskata suna nuni ga Zuwa na Biyu? 2520, da 2300, da kuma 1335. Sun gaskata cewa duka wadannan annabce-annabcen lokaci uku sun kare a 1843, kuma wannan ne Zuwa na Biyu.

Daga cikin wadannan annabce-annabcen akwai na Habakkuk 2:1–4: “Zan tsaya a kan tsarona, in kafa kaina a kan hasumiya, in yi gadi don in ga abin da Zai fada mini, da abin da zan amsa sa’ad da aka tsauta mini. Sai Ubangiji ya amsa mini, ya ce, Ka rubuta wahayin, ka kuma bayyana shi sarai a kan alluna, domin mai karantawa ya yi gudu da shi. Gama wahayin har yanzu yana jiran kayyadadden lokaci, amma a karshe zai yi magana, ba kuwa zai yi karya ba: ko da ya jinkirta, ka jira shi; gama lalle zai zo, ba zai yi jinkiri ba. Ga shi, ransa wanda ya kumbura ba madaidaiciya ba ne a cikinsa: amma mai-adalci zai rayu ta wurin bangaskiyarsa.”

Tun a farkon shekarar 1842, umarnin da aka bayar a cikin wannan annabci cewa “ka rubuta wahayin, ka bayyana shi sarai a kan alluna, domin mai karantawa ya yi gudu da shi,” ya sa Charles Fitch ya shirya wani jadawalin annabci domin ya kwatanta wahayi na Daniyel da na Ru’ya ta Yohanna. An dauki wallafa wannan jadawali a matsayin cikas umarnin da aka bai wa Habakkuk. Duk da haka, a wancan lokaci ba wanda ya lura cewa a cikin wannan annabci daya an nuna wani jinkiri da ya bayyana a cikas wahayin—wato lokacin jira. Bayan wannan babban baƙin ciki, wannan nassi ya bayyana da matuƙar muhimanci: “Gama wahayin yana nan domin kayyadadden lokaci, amma a karshe zai yi magana, ba kuwa zai yi karya ba: ko da ya jinkirta, ka jira shi; gama lalle zai zo, ba zai yi jinkiri ba. . . . Mai adalci kuwa zai rayu ta wurin bangaskiyarsa.”

Jadawalin 1843 da Ruhun Annabci

Ba ya da muhimmanci ko kuna yin aiki na yau da kullum ko aiki na musamman—kalmomin da Ellen White ta yi amfani da su game da aikin taro da kuma aikin dogaro da kai, bi da bi. Ko kuwa kun je manyan hidimomi masu dogaro da kai a cikin Adventism ko zuwa Babban Taro ko Cibiyar Bincike ta Littafi Mai Tsarki, idan kuka tambaye su game da Taswirar 1843, za su ce, “Akwai kura-kurai da yawa a cikin wannan Taswira.” Suna saba wa Ellen White, wadda ta ce Ubangiji ya riƙe hannunsa a kan “kuskure guda” a cikin wasu daga cikin lambobin da ke cikin wannan Taswira.

Amma su ma suna sa kansu cikin adawa da Maganar Allah. A cikin Habakkuk, an ce wannan wahayi “ba zai . . . yi ƙarya ba.” Wahayin da aka umarci Majagaba su sa a kan Jadawalin 1843, kuma suka yi haka, cikin Habakkuk 2 ne. Wannan ne wahayin da ya kamata su sa a kan wannan Jadawali, kuma Habakkuk 2 ya ce wannan wahayi “ba zai . . . yi ƙarya ba.” Saboda haka, sa’ad da kuke cewa wannan Jadawali “ya cika da kurakurai,” kuna adawa da Ruhun Annabci da kuma Littafi Mai Tsarki.

Wani sashe na annabcin Ezekiyel kuma ya kasance tushen ƙarfi da ta’aziyya ga masu bi: “Maganar Ubangiji ta zo mini, tana cewa, Dan mutum, mene ne wannan ƙarin magana da kuke da shi a cikin ƙasar Isra’ila, kuna cewa, Kwanaki suna tsawaita, kowane wahayi kuma ya ci tura? Saboda haka ka gaya musu, Ga abin da Ubangiji Allah ya faɗa. . . . Kwanaki sun kusa, da cikin kowane wahayi. . . . Gama zan yi magana, kuma maganar da zan faɗa za ta cika; ba za a ƙara jinkirta ta ba.” “Wadanda suke na gidan Isra’ila suna cewa, Wahayin da yake gani na kwanaki masu yawa ne masu zuwa, kuma yana yin annabci ne game da lokatai masu nisa. Saboda haka ka gaya musu, Ga abin da Ubangiji Allah ya faɗa; ba za a ƙara jinkirta ko ɗaya daga cikin maganata ba, amma maganar da na faɗa za a aikata ta.” Ezekiyel 12:21–25, 27, 28.

Rukunai Biyu na Masu Sujada

Ka lura cewa tana magana ne game da rukuni biyu na masu sujada. Ta ce da yawa, sa’ad da wannan babban baƙin ciki ya zo, sun ci gaba da nazarin annabce-annabce, abin da yake nuna cewa akwai wani rukuni da bai ci gaba ba. Za mu sami ƙarin haske game da bambancin waɗannan rukuni biyu.

Cikin Habakkuk 2:1–4 shi ne wannan Jadawalin 1843 da Jadawalin 1850. Ko a cikin Habakkuk ma, aya ta 4 tana cewa mai adalci zai rayu ta wurin bangaskiyarsa, da kuma shi wanda zuciyarsa ta kumbura. Yana bayyana rukuni biyu na masu bauta. Tarihin Kiran Tsakar Dare yana haifar da rukuni biyu na masu bauta, kuma waɗannan rukuni biyu ana magana da su ne a cikin Habakkuk.

A sakin layi na gaba, bayan ta yi nuni ga Habakkuk 2 da Ezekiyel, ta bayyana ɗaya daga cikin rukunai: “masu jira.” Su wane ne masu jiran? Su ne waɗanda suke cika Daniyel 12, “Mai albarka ne wanda ya yi haƙuri, ya kuma kai ga 1335.” Wannan rukuni shi ne masu jiran.

Masu jira suka yi farin ciki, suna gaskatawa cewa Shi wanda ya san ƙarshe tun daga farko ya duba ta cikin zamanai, kuma, da yake ya hango baƙin cikinsu tun da farko, ya ba su kalmomin ƙarfafawa da bege.

Wata 'yar'uwa ta kira mu wadda ta yi aiki a daya daga cikin kasashen Gabashin Turai na 'yan shekaru. 'Yar asalin can ce, ta koma Amurka, kuma sa'ad da ta fahimci wannan saƙo, ta koma can. Ta fuskanci hamayya, har tsohuwar iyalinta ta coci suka tuntubi shugabanci a kasarta domin "a rufe mata kofa." Kwanan nan, Ubangiji ya buɗe mata kofa ta raba wannan saƙo ga kungiyoyi.

Ta yi kira da sassafe yau da safe, tana bayyana cewa ɗaya daga cikin matsalolin shi ne sufuri. Suna bukatar mota domin yin tafiye-tafiye su koyar da wannan saƙo, amma ba su da isassun kuɗaɗen. Da zarar sun isa wannan wuri, abokai daga Amurka, waɗanda Ubangiji ya karfafa zukatansu, suka aiko da isassun kuɗi na sayen mota.

Irin wannan ne kwarewar da waɗanda suka yi baƙin ciki suka fuskanta. Sun yi baƙin ciki, amma Ubangiji ya bishe su ga Nassosi domin ya karfafa su, yana cewa, "Wannan baƙin cikin ya faru ne bisa ga shiriyata. Ku dai ci gaba da tafiya gaba."

Da ba don irin waɗannan sassan Littafi Mai Tsarki ba, waɗanda suke yi musu gargadi su jira da haƙuri, kuma su riƙe amincewarsu ga maganar Allah da karfi, da bangaskiyarsu ta kasa waccan sa'a ta gwaji.

Misalin Budurwai Goma da Lokacin Jinkiri

Ka lura yadda Sister White ta danganta misalin Budurwai Goma da Habakkuk 2, tun da duka biyun suna magana ne game da wani lokacin jinkiri da kuma rukuni biyu na masu sujada.

Misalin budurwai goma na cikin Matiyu 25 shi ma yana bayyana kwarewar mutanen Adventist. A cikin Matiyu 24, wajen amsa tambayar almajiransa game da alamar zuwansa da kuma karshen duniya, Almasihu ya nuna wasu daga cikin mafi muhimmancin abubuwan da suka faru a tarihin duniya da na ikilisiya tun daga zuwansa na fari har zuwa zuwansa na biyu; wato, hallakar Urushalima, babban tsanani na ikilisiya a karfashin tsanantawar arna da ta paparoma, duhuwar rana da wata, da kuma faɗuwar taurari. Bayan haka ya yi magana game da zuwansa cikin mulkinsa, ya kuma kawo misalin da ke bayyana rukunai biyu na bayi waɗanda suke jiran bayyanarsa. Babi na 25 ya fara da kalmomin nan: "Sa'an nan za a kwatanta mulkin sama da budurwai goma." A nan an kawo ikilisiyar da take rayuwa a kwanaki na karshe a gani,"—yanzu, tana amfani da wannan ne ga tarihin Millerite, amma ku lura da abin da take faɗa—"A nan an kawo ikilisiyar da take rayuwa a kwanaki na karshe a gani,"—wace ce "ikilisiyar da take rayuwa a kwanaki na karshe"? Mu ne wannan.

Wannan ne dai abin da aka nuna a karshen sura ta 24. A cikin wannan misali, an bayyana kwarewarsu ta wurin al'amuran aure na Gabas. "Sa'an nan za a kwatanta mulkin sama da budurwai goma, waɗanda suka ɗauki fitilunsu, suka fita su taryi ango. Biyar daga cikinsu masu hikima ne, biyar kuma wawaye ne. Waɗanda suka kasance wawaye sun ɗauki fitilunsu, amma ba su ɗauki mai tare da su ba: amma masu hikima suka ɗauki mai a cikin tulunansu tare da fitilunsu. Da ango ya yi jinkiri, sai dukkansu suka yi gyangyafi suka yi barci. Da tsakar dare kuwa aka yi kira, Ga shi, ango yana zuwa; ku fita ku tarye shi."

Zuƙowar Almasihu, kamar yadda saƙon mala'ika na fari ya shelanta, an fahimce ta cewa zuƙowar ango ce ke wakiltarta. Babban gyaran da ya bazu ko'ina a karfashin shelar zuƙowarsa da ke kusa

ya yi daidai da fitowar budurwai. A cikin wannan misali, kamar yadda yake a Matiyu 24, ana wakiltar rukuni biyu. Dukansu sun dauki fitilunsu, Littafi Mai Tsarki, kuma da haskensa suka fita domin su taryi Ango. Amma yayinda wawaye suka dauki fitilunsu ba tare da mai ba, masu hikima kuwa suka dauki mai a cikin tasoshinsu. Masu hikima sun karɓi alherin Allah, ikon Ruhu Mai Tsarki mai sabuntawa da haskakawa, wanda ya mai da kalmarsa fitila ga kafafunsu. Sun yi nazarin Nassosi domin su san gaskiya, kuma da gaske suka nemi tsarkin zuciya da na rayuwa. Wadannan suna da kwarewar kansu da bangaskiya ga Allah da kalmarsa, wadanda rashin cika tsammani da jinkiri ba za su iya rushewa ba. Wadansu kuma motsi ne ya rinjaye su, suna dogara ga bangaskiyar 'yan'uwansu, suna gamsuwa da kyawawan motsin zuciya amma suna rasa cikakkiyar fahimtar gaskiya ko aikin alheri na gaske. Ba su shirya domin jinkiri da rashin cika tsammani ba. Sa'ad da gwaje-gwaje suka zo, bangaskiyarsu ta kasa, fitilunsu kuma suka yi raunin konewa.

“Yayinda angon ya yi jinkiri,”

Yaushe ne Angon ya yi jinkiri? 22 ga Maris, 1844. Ya yi jinkiri. Mene ne zai faru yanzu? Wadannan rukuni biyu za a bayyana su.

Sa'ad da muka manta da Kiran Tsakar Dare kuma muka kauce daga hanya zuwa ga muguwar duniya da ke kasa, muna nuna cewa ba mu fahimci Bishara ba. Bishara Madawwamiya ita ce aikin Almasihu na samar da rukuni biyu na masu sujada, bisa ga sakon annabci mai gwaji. Daga lokacin jinkiri har zuwa rufe kofa, wannan shi ne kololuwar Bishara Madawwamiya. A nan, Ubangiji yana daukar rukuni biyu a lokacin jinkiri, yana neman ya bishe su zuwa cikin Shari'a tare da kansa, kuma yana bi da su ta cikin wani tsari na gwaji domin ya tabbatar ko da gaske suna da mai ko kuwa ba su da shi. Wannan shi ne kololuwar aikin Almasihu na rarrabe zinariya daga kazanta, alkama daga ciyayi, masu hikima daga wawaye.

“Sa'ad da ango ya yi jinkiri, dukansu suka yi gyangyadi suka yi barci.’ Ta wurin jinkirin ango ana wakiltar wucewar lokacin da ake sa ran Ubangiji zai zo, da bakin ciki na rashin cika tsammani, da kuma abin da ya yi kama da bata lokaci. A cikin wannan lokaci na rashin tabbas, sha'awar marasa zurfi da masu zuciya-rabi ta fara gushewa nan da nan, koƙarinsu kuma ya soma yin rauni; amma wadanda bangaskiyarsu ta ginu bisa sani na kai tsaye game da Littafi Mai Tsarki suna da dutse a karkashin kafafunsu, wanda rakuman bakin ciki na rashin cika tsammani ba za su iya wanke musu su tafi da shi ba. ‘Dukansu suka yi gyangyadi suka yi barci;’ rukuni daya cikin rashin damuwa da watsi da bangaskiyarsu, dayan kuma cikin hakuri yana jira har sai an ba da haske mafi bayyana. Duk da haka a cikin daren gwaji, na karshen sun zama kamar sun rasa, zuwa wani gwargwado, himmarsu da ibadarsu. Masu zuciya-rabi da marasa zurfi ba za su kara jingina ga bangaskiyar 'yan'uwansu ba. Kowanne dole ne ya tsaya ko ya fadi domin kansa.”

Sa'ad da abin takaicin ya zo, rukuni biyu suka fara yin barci ta hanyoyi dabam-dabam; amma ko budurwai masu hikima ma sun rasa wani bangare na kwazonsu. Ubangiji ne yake jagorantar wannan, domin sa'ad da sakon Kiran Tsakar Dare ya zo a Taron Sansani na Exeter, zai cika wani aiki a tsakiyarsu.

Tsarin Gwaji: Lokacin Jira da Kiran Tsakar Dare

Daga Spirit of Prophecy, juzu'i na 4, shafi na 228: Ku tuna cewa wannan tsari—Kukan Tsakar Dare, daga Lokacin Jinkiri har zuwa rufe kofa—shi ne Ubangiji yake gwada mutanensa. Kukan Tsakar Dare a Taron Sansani na Exeter, cikin shelarsa har zuwa 22 ga Oktoba, 1844, sashe guda ne kawai na wannan tarihin. Ba za a iya raba shi da lokacin jinkiri ba, wanda yake shirya ga tasirin Kukan Tsakar Dare a tsakanin rukuni biyu na masu bauta. Dole ne ku fahimci Kukan Tsakar Dare, domin in ba ku yi haka ba, za ku fādi daga hanya.

Allah ya yi niyya ya jarraba mutanensa. Hannunsa ya rufe wani kuskure a lissafin lokutan annabci. Hannunsa, hannun Ubangiji, ya rufe wani kuskure guda dāya na musamman a lissafin lokutan annabci, a jam'i. 'Yan Adventist ba su gano kuskuren ba, haka kuma mafi ilimi daga cikin masu adawa da su ba su gano shi ba. Na karshen suka ce, "Lissafinku na lokutan annabci daidai ne. Wani babban al'amari yana gab da faruwa; amma ba abin da Mista Miller yake annabci ba ne; juyowar duniya ne, ba zuwan Almasihu na biyu ba."

Lokacin jira ya wuce, kuma Almasihu bai bayyana domin ceton mutanensa ba. Waƙanda suka jira Mai Ceton nasu da bangaskiya ta gaskiya da ƙauna suka fuskanci ƙunci mai dāci. Duk da haka, Ubangiji ya cika nufinsa: ya gwada zukatan waƙanda suka yi iƙirarin cewa suna jiran bayyanarsa. A cikinsu kuwa akwai masu yawa da tsoro ya motsa su fiye da ƙaunar gaskiya. Sa'ad da abin da ake tsammani bai auku ba, waƙannan suka bayyana cewa ba su yi baƙin ciki ba; ai, ba su taɓa gaskata cewa Almasihu zai zo ba. Suna cikin na farkon waƙanda suka yi wa baƙin cikin masu bi na gaskiya ba'a.

Wannan shi ne nufin Ubangiji. Ba mu da abin da za mu ji tsoro game da gaba, sai dai idan muka manta yadda Ubangiji ya bishe mu cikin abin da muka fuskanta a da, kuma ba mu da wani abin tsoro sai dai idan muka manta da koyarwar Ubangiji cikin abin da muka fuskanta a da. Muna nuna cewa ba za ku iya raba wannan bishewar daga koyarwarsa ba.

Zantuka na Rayuwa na James White da Ellen G. White, 1888, shafuffuka na 186–187: "Allah ya gwada, ya kuma tabbatar da mutanensa ta wurin wucewar lokacin a shekara ta 1843. Kuskuren—wani kuskure na musamman—da suka yi wajen ƙididdige lokutan annabci, ba a gano shi nan da nan ba, har ma da malaman da suka yi hamayya da ra'ayoyin waƙanda suke jiran zuwan Almasihu. Waƙannan manyan malaman sun bayyana cewa Mista Miller yana daidai a lissafinsa na lokaci, ko da yake sun yi jayayya da shi game da abin da zai zama ƙololuwar wannan lokaci. Amma su, tare da mutanen Allah masu jira, duk suna cikin kuskure guda a kan batun lokaci."

Mun yi cikakken bangaskiya cewa Allah, cikin hikimarsa, ya tsara cewa mutanensa su gamu da wani baƙin ciki na cikas, wanda aka daidaita ƙwarai domin ya bayyana zukata kuma ya bunƙasa halaye na gaskiya—ba wai kawai domin ya bayyana zukatansu ba, amma domin ya bunƙasa halayensu, yana kawo shi ga matsayin da za a tabbatar da shi a cikin rikicin da ke zuwa a Kiran Tsakar Dare. Waƙanda suka rungumi saƙon mala'ika na fari saboda tsoron hukuncin Allah, ba domin suna ƙaunar gaskiya ba kuma suna marmarin gādo a cikin mulkin sama, yanzu suka bayyana a cikin ainihin haskensu. Suna daga cikin na farko da suka yi ba'a ga waƙanda suka yi takaici, waƙanda cikin gaskiya suka yi marmarin kuma suka ƙaunaci bayyanar Yesu. Wannan gwaji mafi zurfi na Allah ya bayyana ainihin halayen waƙanda za su kauce wa nauyi da abin kunya

ta wurin musun bangaskiyarsu a sa'ar gwaji.

Wadanda suka yi baƙin ciki ba a bar su cikin duhu ba; domin a lokacin da suke bincika lokutan annabci tare da addu'o'i masu zafi, an gano kuskuren—wancan kuskure guda ɗaya—da kuma bin sawun alkalamin annabci har ya gangaro cikin lokacin jinkiri. A cikin tsammanin zuwan Almasihu na farin ciki, ba a yi la'akari da jinkirin da ya bayyana a cikin wahayin ba, kuma wannan ya zama abin mamaki mai baƙin ciki da ba a zata ba. Duk da haka, wannan gwaji kansa ya kasance mai matuƙar wajabci domin bayyana da ƙarfafa masu-bada gaskiya na hakika. Lokacin jinkiri ya kasance mai matuƙar wajabci. Ba wai kawai zai bayyana rukuni biyu ba kuma ya fara bayyana halayensu wadanda za a nuna a tarihin Kukan Tsakar Dare zuwa rufe kofa, amma kuma ya zama dole domin ƙarfafa wadanda za su fito a gefen daidai na wannan batu. Ba za ku iya raba lokacin jinkiri da Kukan Tsakar Dare ko rufe kofa ba.

Sa'ad da kuka ƙi Kiran Tsakar Dare, kuna ƙin wannan tarihi ɗin ne ƙwarai. Kiran Tsakar Dare ba saƙon Samuel Snow kawai ba ne a Taron Zango na Exeter; shi ne gogewar lokacin jinkiri. A nan ne Ubangiji yake jagoranci. Ba mu da abin da za mu ji tsoro game da nan gaba, sai dai idan muka manta da jagorancin Ubangiji a cikin tarihinmu na baya—wannan tarihin lokacin jinkiri da na Kiran Tsakar Dare, inda yake kai Bisharar Madawwamiya ga kololuwarta a cikin Tarihin Millerite, yana haifar da rukuni biyu na masu sujada.

Rubuce-Rubucen Farko, shafi na 74: “Na ga cewa zanen jadawalin 1843 an shiryar da shi ne ta hannun Ubangiji, kuma bai kamata a canja shi ba; cewa lambobin sun kasance kamar yadda Ya so su kasance; cewa hannunsa yana bisa gare su, kuma ya boye kuskure a cikin wasu daga cikin lambobin, domin kada kowa ya gan shi, har sai da aka ɗauke hannunsa.”

Asirin Mugunta da Tsarin Gwaji

Da mun sami lokaci, da za mu iya tattauna asirin mugunta. Asirin mugunta na iya kasancewa da ma'anoni saihai fiye da ɗaya, amma a nan yana nufin aikin Shaidan na gauraya mugunta da nagarta, gaskiya da kuskure, a cikin tsarkakan tarihoi inda Ubangiji yake gwada mutanensa. A cikin tsarkakan tarihoihin Nassosi inda Ubangiji yake kai mutanensa cikin wani tsari na gwaji, kullum za ku ga asirin mugunta—aikin Shaidan na gauraya gaskiya da kuskure. Sa'ad da mutane suka kai ga wannan matakin gwaji, asirin mugunta ya rufe batutuwan da duhu.

Sa'ad da lokacin jarabawar Nuhu ya zo, Littafi Mai Tsarki ya gaya mana cewa kafin wannan, an gauraya zuriyar Shaidan da zuriyar Allah. Wannan ne ya sa asirin mugunta ya cika a zamanin Nuhu, wanda aka bayyana a cikin Farawa da cewa 'ya'yan Allah sun ɗauki 'ya'yan mata na mutane su zama matansu—asirin mugunta na gaurayar zuriyoyi biyu, wanda yake riga jarabawar Nuhu.

A cikin gwajin Musa da Bahar Maliya, Nassi ya bayyana yadda Isra'ila, wadanda za a gwada a Bahar Maliya da kuma a Sinai, suka lalace ta wurin koyarwar Masar bayan sun daɗe a can. Wannan shi ne asirin mugunta—wato rinjayar da koyarwar Shaidan ke yi.

A zamanin Yahudawa, koyarwar Helenawa ce ta shirya hanya ga Majalisar Sanhedrin ta ƙi tsarin gwajinsu.

A cikin tarihin Millerite, Millerites da suke cikin majami'un Furotesta sun fito ne daga shekaru 1260 na rinjayar Papparoma, wadda ta gurbata tsabtatacciyar iri da marar tsabta, ta haka ta haifar da asirin mugunta wanda ya riga gwajin Tarihin Millerite.

Wannan shi ne asirin mugunta wanda yake kasancewa a koyaushe.

Idan ka yi nazarin yadda asirin mugunta yake aiki, ka je zuwa *Patriarchs and Prophets*, babi na farko. Sister White ta gaya mana yadda Shaidan ya aiwatar da asirin mugunta a Sama. Za a yi gwaji a Sama game da waɗanne mala'iku za su zauna da waɗanne za a kawar, kuma Shaidan yana aiwatar da asirin mugunta a can a Sama tun kafin wannan aikin gwaji ya fara.

Shaidan ya yi haka ne ta wajen zura shakka, yana daga maganarsa sama da Maganar Allah, kuma mafi muhimmanci, ta wajen sa waɗansu su furta koyarwarsa ta karya—wani mugun aiki na keta. Zai sanya shakka a zuciyarka, sa'an nan kuma kai ka fita ka furta wannan shakka ga wata kungiya. Idan wani ya yi gunaguni game da wannan shakka, game da kai ne zai yi gunaguni, ba game da shi ba.

Kwanan nan, wani fasto a Spokane, Washington, ya yi tsokaci a kan Early Writings, shafi na 74, yana cewa, "Na je ga kamus na zamanin Ellen White da karninta, wato Webster's Dictionary, kuma figures ba ya nufin wani abu da ya shafi ilimin lissafi." Yawancin mutanen da suka ji haka ba za su bincika ba kuma za su gaskata shi. Akalla, wannan faston yana shuka shakka game da abin da figures ke wakilta a wannan sakin layi; a haƙiƙa, yana yin karya. Webster's 1828 Dictionary ya ce: FIGURE, n. A cikin ilimin lissafi, alama ce mai nuna adadi, kamar 2, 7, 9.

Yana bayyana shakka, yana aikata aikin da aka wakilta a matsayin asirin mugunta. Yana nuna wa Adventists, idan suna shirye su gani, cewa a wannan lokaci a tarihin duniya, dole ne ku fahimci gaskiya da kanku, kada ku saurari mutane; domin, ". . . gama asirin mugunta yana ta aiki tun yanzu: . . ."

Rubuce-Rubucen Farko, shafi na 74: ". . . cewa siffofin suna yadda Yake so, cewa hannunsa yana a kansu kuma ya boye kuskure a cikin waɗansu siffofin, domin kada kowa ya iya ganin sa, har sai da aka ɗauke hannunsa."

Wannan karkatar da hankali ne, kuma masana tauhidi sukan yi haka sau da yawa. Idan kana so ka fahimci abin da wata kalma ke nufi a cikin Littafi Mai Tsarki ko Ruhun Annabci, ba ka fara duban kamus ba; ga annabi kake dubawa. Alal misali, Daniyel ya yi amfani da kalmar Ibrananci rum a cikin Daniel 8:11, wadda aka fassara da "an ɗauke." Mutane suna tsammanin tana nufin "an cire," amma Daniyel ya yi amfani da rum sau biyar a wasu wurare, kuma ba ta taɓa nufin "ɗauke" ba—ma'anarta ita ce "ɗaukaka da kuma daga sama." Saboda haka, yin zaton cewa rum a cikin Daniel 8:11 tana nufin "ɗauke" bin al'ada ne, ba yadda Daniyel ya yi amfani da kalmar ba.

Haka kuma, game da Ellen White: Idan kana son ka yi da'awar cewa a cikin Early Writings, 74, "figures" na nufin siffofin zane ko hotuna, za ka iya cewa, "Kamus na zamanin Ellen White bai ce figures na nufin lissafi ba," kana dogara ga cewa yawancin mutane ba za su bincika ba. Amma da sun yi haka, za su gano cewa figures na nufin lissafi.

Amma wuri na farko da za ka je shi ne ga Ellen White kanta: Me take nufi da alkaluma? A cikin Early Writings, shafi na 74, ta ce, “Hannunsa yana a kansa, ya kuma boye kuskure a cikin wasu daga cikin alkaluman,” kuma a shafi na 236 ta ce, “Hannunsa ya rufe wani kuskure a cikin lissafin lokutan annabci.” Annabiyar ta bayyana cewa kalmar da take amfani da ita, wato alkaluma, tana nufin lokutan annabci—lissafi, ba zane ba.

To, me Ubangiji ya rufe da hannunsa a kai? Ya rufe da hannunsa a kan kuskure cikin lissafin lokutan annabci—adadin.

Amincewar Ellen White ga 2520

Ga jigon a takaice. Mutane da yawa suna gabatar da sakon nan guda da muke gabatarwa, kuma ina goyon bayansu. Amma idan aka zo kan batun 2520 da kuma ko Ellen White ta gaskata cewa annabci ne ingantacce, wannan ne hujjar—wannan ne tabbaci kuma nan ne ya kamata ku fara. Dukan sauran hujjoji ingantattu ne kuma gaskiya ne, amma wannan ne mafari.

A cikin Early Writings, shafi na 74, inda aka ce Ubangiji ya rufe da hannunsa wani kuskure a cikin wasu lambobi, ta bayyana abin da wannan ke nufi a cikin wannan littafin, a shafi na 236: “Na ga mutanen Allah suna farin ciki cikin bege, suna jiran Ubangijinsu. Amma Allah ya nufa ya gwada su.” Tana magana ne game da Lokacin Jinkiri [22 ga Maris, 1844], bakin cikin farko.

Ba ta magana ne game da Babban Bakin Ciki na 22 ga Oktoba, 1844 ba, domin a can ma za a gwada su; amma a nan tana magana ne game da 22 ga Maris, 1844, lokacin jinkiri: “Allah ya nufa ya gwada su.” “Hannunsa ya rufe kuskure a cikin lissafin lokutan annabci.” Ta yaya zai gwada su ta wurin lokacin jinkiri? Ta wurin dora hannunsa a kan fahimtarsu game da lokutan annabci. Ba ku da abin da za ku ji tsoro game da nan gaba, sai dai idan muka manta yadda Ubangiji ya bishe mu a dā, a cikin tarihin Millerites da koyarwarsa.

Wadannan zamanai na annabci su ne koyarwar da ta haifar da lokacin jinkiri. “Hannunsa ya rufe wani kuskure a cikin lissafin zamanan annabci. Wadanda suke jira ga Ubangijinsu ba su gano wannan kuskuren ba,”—kuskurin guda dāya—“kuma mafi ilimi daga cikin mutanen da suka yi adawa da lokacin su ma sun kasa ganinsa. Allah ya faddara cewa mutanensa su fuskanci bakin ciki na cizon rai. Lokacin ya wuce, kuma wadanda suka kasance suna jiran Mai Ceton su da farin cikin bege suka kasance cike da bakin ciki kuma zuciyarsu ta karaya, alhali kuwa wadanda ba su kaunaci bayyanar Yesu ba, sai dai suka rungumi sakon saboda tsoro, sun yi farin ciki domin bai zo a lokacin da ake tsammani ba. Furucinsu na bangaskiya bai shafi zuciya ba, bai kuma tsarkake rayuwa ba. Wucewar lokacin an tsara shi da kyau domin ya bayyana irin wadannan zukata. Su ne na farko da suka juya suka yi wa masu bakin ciki da cizon rai ba’a, su kuwa wadanda a gaskiya suke kaunar bayyanar Mai Cetonsu. Na ga hikimar Allah cikin gwada mutanensa da kuma ba su gwaji mai zurfi domin a gano wadanda za su ja da baya su kuma koma baya a lokacin jaraba.

Yesu da dukan rundunar sama suka dubi wadanda suka yi marmarin ganin Shi, wanda rayukansu suka kauna, da tausayi da kauna, suna jiranSa da begen za’ki. Mala’iku suna shawagi a kewaye da su, domin su karfafa su a lokacin gwajinsu. Wadanda suka yi sakaci su karbi sakon sama an bar su cikin duhu, kuma fushin Allah ya kuna a kansu, domin ba su yarda su karbi hasken da Ya aiko

musu daga sama ba. Waɗannan amintattu, masu bakin cikin rashin cika begen da suka yi, waɗanda ba su iya fahimtar dalilin da ya sa Ubangijinsu bai zo ba, ba a bar su cikin duhu ba. An sāke ja-gorantar su zuwa ga Littattafansu Masu Tsarki domin su bincika lokutan annabci. An ɗauke hannun Ubangiji daga kan lambobin, kuma aka bayyana kuskuren—na guda ɗaya.

A nan ta bayyana kuskuren da yake cikin lambobin da ke kan Taswirar 1843, kuma ta riga ta fayyace cewa waɗannan lambobi suna wakiltar lokutan annabci. “Sun ga cewa lokutan annabci sun kai har zuwa 1844, kuma irin wannan hujja da suka gabatar domin nuna cewa lokutan annabci sun ƙare a 1843, ta tabbatar da cewa za su ƙare a 1844.” Karshen muhawara! Ellen White ta sa hatimin amincewarta a kan 2520.

Akwai lokuta uku kaɗai na annabci a kan Jadawalin 1843 waɗanda suka fahimta cewa sun ƙare a 1843: 1335, 2520, da 2300. Allah ya riƙe hannunsa a kan wani kuskure da yake cikin wasu daga cikin lambobin—wato lokutan annabci da ke kan wannan Jadawali—har sai da aka ɗauke hannunsa. Sa’ad da ya ɗauke hannunsa, masu aminci waɗanda suke jira aka bishe su su sāke nazarin lokutan annabci, sai suka gane cewa wannan shaida ɗaya da ta jagorance su su bayyana cewa lokutan annabci sun ƙare a 1843, a lokacin nan kuma aka fahimce ta tana tabbatar da cewa biyu daga cikinsu sun ƙare a 1844.

Shekaru 1335 sun fara a AD508 kuma sun ƙare a 1843. Shekaru 2520 sun fara a 677BC kuma cikas shekara ta shafe su. Majagaban sun yi tunanin cewa sun ƙare a 1843, amma daga baya suka fahimci cewa shaidar nan ɗaya da ta sa suka yi hasashen 1843 ta tabbatar da cewa annabcin 2520 ya ƙare ne a 1844. Annabcin 2300 ya fara a 457BC, kuma sun yi tunanin cewa ya ƙare a 1843, amma bayan babban bakin ciki, ta wurin nazarinsu na zamanan annabci, suka gane cewa ya ƙare ne a 1844.

Akwai annabce-annabce uku kaɗai da suka yi hasashen za su ƙare a 1843, kuma ɗayansu yana ƙarewa hakika: 1335. Wannan annabcin ba shi ne wanda Ubangiji ya riƙe hannunsa a kansa ba. Yana bayyana tarihin Millerites tun daga Lokacin Jinkiri, ta cikin Kiran Tsakar Dare, har zuwa Oktoba 22, 1844.

A gabatarwar jiya, mun ƙare da wannan zance daga Ellen White: “Masu albarka ne idanun da suka ga abubuwan da aka gani a 1843 da 1844.” Wannan shi ne, “Mai albarka ne wanda ya zo ga 1843.” A sakin layi na gaba, ta ce, “An ba da saƙon. Kuma bai kamata a yi jinkiri wajen maimaita saƙon ba, gama alamu na zamani suna cika; dole ne a kammala aikin rufewa. Za a yi babban aiki cikin ɗan ƙanƙanin lokaci. Ba da daɗewa ba za a ba da saƙo bisa ga naɗin Allah wanda zai ƙaru ya zama kira mai karfi. Sa’an nan Daniyel zai tsaya a matsayinsa, domin ya ba da shaidarsa.” Manuscript Releases, juzu’i na 21, 437.

Daniyel yana tsaye cikin rabonsa aya ta 13 ce ta Daniyel 12. “Masu albarka ne idanun da suka ga abubuwan da aka gani a 1843 da 1844” aya ta 12 ce. Ellen White tana ba da sharhin Allahntaka a kan Daniyel 12:12–13, tana cewa waɗannan ayoyin ba game da annabcin lokaci ba ne, amma game da wani ƙwarewa ne da ya ƙunshi 1843 da 1844, wanda rashin fahimtar 1843 ya haifar, wanda kuma ya haifar da lokacin jinkiri. Sa’ad da lokacin jinkiri ya zo, “Mai albarka ne wanda yake jira.” Ko da wahayi ya yi jinkiri, ka jira shi. Mai albarka ne wanda yake jira da aminci daga Lokacin

Jinkiri har kofa ta rufe. Abin da mai aminci yake gani a 1843 da 1844 albarka ce wadda take kai shi zuwa Wuri Mafi Tsarki.

Annabcin 1335 ya kare a shekara ta 1843, yana nuna zuwan Kiran Tsakar Dare. Lokutan annabci na 2520 da 2300 sun kare a shekara ta 1844. Ellen White ta ce irin wannan hujja da ta sa su shelanta cewa 2520, 2300, da 1335 sun kare a 1843, daga baya aka gane ita ce ke tabbatar da cewa za su kare a 1844.

Haske daga Maganar Allah ya haskaka a kan matsayinsu, kuma suka gano wani lokacin jinkiri—“Ko da yake [wahayin] ya jinkirta, ka jira shi.” A cikin kaunarsu ga zuwan Almasihu nan da nan, sun yi watsi da jinkirin wahayin, wanda aka kaddara ya bayyana masu-jira na gaskiya. Har yanzu kuma suna da wani takamaiman lokaci. Duk da haka na ga cewa da yawa daga cikinsu ba su iya tashi sama da tsananin bakin cikinsu ba domin su mallaki irin wannan kwazo da karfin himma da suka nuna a bangaskiyarsu a 1843.

Shaidan da mala'ikunsa suka yi nasara a kansu, kuma wadanda ba za su karbi sakon ba suka taya kansu murna saboda hangen nesansu da hikimarsu wajen kin karbar rudin, kamar yadda suka kira shi. Ba su gane ba cewa suna kin shawarar Allah a kan kansu, kuma suna aiki tare da Shaidan da mala'ikunsa domin su rikitar da mutanen Allah, wadanda suke rayuwa da sakon da aka aiko daga sama.

A cikin wannan tarihi, akwai rukuni biyu na masu bauta. Rukunin marasa aminci suna yi wa masu jira ba'a, amma an ja-goranci masu jiran a komo ga lokutan annabci, kuma suka fahimci cewa hujja daya da ta sa suka gane karshen 2520 da 2300 a shekara ta 1843 ita ce za ta tabbatar da cewa sun kare a shekara ta 1844.

Ko da yake masu jira sun gane wannan, ba su kasance da irin zafin himma ga Ubangiji kamar yadda suke a da ba kafin bakin cikin farko. Za a sake hura su da sakon Kiran Tsakar Dare. Masu jiran sun riga sun fahimci 1844, karshen annabce-annabce, tun kafin Kiran Tsakar Dare.

Sakon Kukan Tsakar Dare ya ba wadanda suke jira damar gane 22 ga Oktoba, 1844. Da wannan bayani, ba kawai a wani lokaci ne a cikin 1844 ba; a kan wannan rana tak ne, kuma wannan ya karfafa sakon.

Kana ganin yadda tsarin yake? Koyarwar da ke haifar da wannan kwarewa annabce-annabce uku ne: 1335, 2300, da 2520.

Bayan sun fahimci wannan, sai suka fara shelanta suna cewa, “Ku fito daga Babila.” Wannan shi ne Sakon Mala'ika na Biyu.

Bari mu bayyana a sarari: Mene ne ya kare a lokacin jinkiri? Amfani da Jadawalin 1843. Sun ajiye wannan Jadawalin gefe domin a yanzu sun fahimci cewa Ubangiji zai zo ne a shekara ta 1844, alhali Jadawalin ya ce 1843. Saboda haka, suka ajiye Jadawalin gefe game da tarihin Sakon Mala'ika na Biyu.

Mene ne sakonsu ya zama a cikin tarihin Mala'ika na Biyu? Sakin layi na karshe ya bayyana hakan.

An danne masu bi a cikin wannan saƙo a cikin majami’u. Na ɗan lokaci, tsoro ya hana waɗanda ba za su karɓi saƙon ba aiwatar da abin da yake cikin zukaƙansu; amma wucewar lokacin ta bayyana ainihin yadda suke ji. Sun yi muradin su yi shiru da shaidar da waɗanda suke jira suka ji dole su bayar, cewa lokutan annabci sun kai har zuwa 1844.

Waɗanne lokutan annabci ne? 2520, da 2300, da kuma 1335. Wannan shi ne saƙonsu a cikin wannan tarihi. Yanzu suna cewa, “Mun fahimta! Waɗannan annabce-annabcen sun kai har zuwa 1844.” Saƙonsu a cikin tarihin Kiran Tsakar Dare shi ne annabce-annabcen shekaru 2520 da 2300.

Na ɗan lokaci, waɗanda ba su karɓi saƙon ba tsoro ya hana su aiwatar da abin da yake cikin zukaƙansu; amma wucewar lokacin ta bayyana ainihin yadda suke ji. Suka yi nufin su yi shiru da shaidar da masu jira suka ji cewa dole ne su bayar, cewa lokutan annabci sun kai har zuwa 1844. Da bayyana sarai masu bi suka bayyana kuskurensu—kuskure na musamman—suka kuma bayar da dalilan da ya sa suke sa ran Ubangijinsu a shekara ta 1844. Masu adawa da su ba su iya kawo wata hujja a gāba da ƙarfafan dalilan da aka gabatar ba. Duk da haka, fushin ikkilisiyoyi ya ƙuna; suka ƙudura cewa ba za su saurari hujja ba, kuma su kulle shaidar daga ikkilisiyoyi, domin sauran kada su ji ta.

Me ya faru sa’ad da kuka gabatar da 2520 tare da alaƙa da kwanaki 2300? A cikin Tarihin Millerite, ana kore ku daga cikin ikkilisiyoyi, kuma ana yin ƙoƙari a yi shiru ga wannan saƙo.

Waɗanda ba su yi ƙarfin halin ƙin ba wa waɗansu hasken da Allah ya ba su ba, an fitar da su daga cikin majami’u; amma Yesu yana tare da su, kuma suna cikin farin ciki a hasken fuskarsa. An shirya su domin su karɓi saƙon mala’ika na biyu.” *Early Writings*, 235–237.

Ba tare da shiga cikin nazari a kan 2520 ba, abin da muke ƙoƙarin nunawa shi ne cewa Ellen White ta sanya hatimin amincewarta a kan 2520. Idan ba za ka iya ganin wannan ba, kana bukatar ka yi addu’a cewa Yesu zai kawar da ƙyallin daga idanunka. Ellen White ta ce wannan hujja guda da ta bishe su su yi annabcin 1843 daga baya aka ga tana tabbatar da cewa waɗannan lokutan annabci sun ƙare a 1844. A koyaushe tana bayyana lokutan annabci, ko kuma lambobin, a cikin jam’i. Akwai lokutan annabci guda uku kaɗai a kan Jadawalin 1843 da suka ƙare a 1843.

Wanda yake ƙarewa a 1843, wato 1335, yana bukatar, domin daidaiton nahawu, aƙalla zamanai biyu na annabci domin ta ce “lambobi” da “zamanai na annabci.” Idan kuwa su uku ne, ka cire ɗaya, to biyun da take amincewa da su su ne 2520 da 2300, ko da kuwa mene ne kowa ya faɗa.

A cikin wannan tarihin, har da Babban Baƙin Ciki na Adventists a ranar 22 ga Oktoba, 1844, Ubangiji yana samar da irin wannan ƙwarewa inda ake fitar da su daga cikin ikkilisiyoyi domin su tsaya ba bisa tasirin mutane ba, sai dai bisa ga Maganar Allah. Sun bukaci wannan ƙwarewa domin su sami bangaskiyar da za ta sa su shiga Wuri Mafi Tsarki tare da Yesu Almasihu. Yana kammala su ne domin ya kai Bishara Madawwamiya ga cikawa.

Shaidar Majagaba: James White da Uriah Smith

Sa’an nan kuma, muna da Majagaba biyu, James White da Uriah Smith. Waɗannan su ne manyan mutanen da malaman tauhidi na zamani suke ambato domin su yi iƙirarin cewa James White ya ƙi amincewa da 2520 a shekara ta 1863, kuma Uriah Smith ya ƙi amincewa da shi a rubuce-rubucensa

a cikin shekarun 1870s da 1880s.

Za mu koma zuwa 1844 da kuma ɗan bayan haka, domin mu ga yadda James White da Uriah Smith suka bayyana wannan tarihin iri ɗaya da Ellen White ta riga ta bayyana. Ta yi magana game da lokutan annabci da Ubangiji ya janye hannunsa kuma aka ga kuskuren, haka ma waɗannan majagaba biyu suka yi.

Ellen White ba ta fadi “2520” ko “sau bakwai” ba, amma Uriah Smith da James White sun fada. Suna bayyana a sarari cewa lokutan annabci da aka gane a cikin wannan tarihi su ne 2520 da 2300.

James White, Review and Herald, juzu’i na 1, 9 ga Yuli, 1851: “Mai gardama ya ce, ‘Ban gaskata cewa an riga an yi kukan tsakar dare ba tukuna.’ Mu ma ba mu gaskata cewa mun ji kukan tsakar dare ba, ko kuwa cewa za mu taba jin sa ba. Kukan da ke cikin Matiyu 25:6, ‘Ga ango yana zuwa,’ yana cikin tarihin wani bikin aure na gabas. Amma cewa an yi wani kuka, kuma dukan jama’ar Advent suka karbe shi sarai a cikin daminar shekara ta 1844, wanda ya yi daidai kwarai da kukan tsakar dare na misalin, bai kamata waɗanda suka sami irin wannan gogewa a cikinsa su musanta ba.”

James White yana magana ne game da wani tarihin da mutane suke kin Kiran Tsakar Dare, suna kuma faɗuwa daga hanya. Yana mayar da martani ga wannan, kuma zai tattauna wannan tarihin.

“Ya zo a daidai lokacin. Kukan misalin nan ya biyo bayan jinkirin nan nan take, da kuma yin gyangyadi da barci. Wannan ya biyo bayan jinkirinmu, bayan mun shiga cikin baƙin-ciki saboda rashin cika tsammani, kuma ya iso kunnenmu alhali muna cikin yanayin kasala. Wancan kuka ya tashe budurwai goma ɗin, ya kuma sa su gyara fitilunsu. Wannan, tare da rakiyar ikon Ruhu, ya tada mutanen Zuwan Ubangiji, ya kuma sa su binciki Littafi Mai Tsarki fiye da kowane lokaci a ɗa, su kuma keɓe kansu da dukiyoyinsu na duniya gaba ɗaya ga Ubangiji. Waɗanda suka yi shelar cewa Ubangiji zai zo a wata na bakwai, 1844, sun ga sarai cewa zamanan annabci sun kai zuwa wancan lokaci; sabili da haka, hujjar da aka gabatar daga waɗannan zamanai domin tabbatar da cewa Zuwan zai kasance a 1843, ita ce ta tabbatar da cewa zai kasance a 1844. Sa’an nan muka ga kuskure a cikin wancan hanyar lissafi wadda ta ƙare kwanaki 2300 a 1843. Babu ɗaya daga cikin waɗanda suka rubuta gaɓa da Zuwan da ya gan shi. Hannun Tanadi—babban ‘P’—ya rufe kuskuren—tilo—har sai lokacin da ya kamata a gan shi ya yi. Kuskuren yana cikin cire cikakkun shekaru 457 daga 2300, wanda ya bar 1843, ba tare da yin wani lissafi da ɓangaren shekarar 457 K.H., wanda ya riga ya shude ba, sa’ad da umarnin ya fita, daga inda ake lissafa makonni 70.”

“An karkatar da hankulanmu zuwa ga wancan lokaci, [1843,] daga hujjar cewa idan aka ƙididdige lokutan annabci dabam-dabam tun daga waɗannan shekarun da ƙwararrun masu tsara tarihin zamani suka fi danganta cikas waɗannan abubuwan da za su nuna farkonsu, dukansu sun zama kamar za su ƙare a waccan shekarar.”

Yanzu ya gaya mana lokutan annabci da suka yi zaton sun ƙare a shekara ta 1843.

“Wannan kuwa, sai dai abin da ya bayyana ne kawai.” Abin da ya bayyana ne kawai cewa sun ƙare a cikin 1843. Za su gano cewa sun ƙare ne a cikin 1844.

“Muna kirga ‘lokatai bakwai,’ wato shekaru 2520, tun daga lokacin bautar Manasseh, wanda masu tsara tarihin zamani suka, da babban daidaito, sanya a 677 K.H.’ Wadannan su ne zamanan annabci da suke mu’amala da su. ‘Wannan kwanan wata shi kadai ne muka ta’ba kirga daga gare shi domin farkon wannan lokaci; kuma idan aka rage 677 K.H. daga shekaru 2520, sai 1843 A.H. ya rage. Amma mu ba mu lura ba cewa, da yake zai bukaci cikakkun shekaru 677 K.H. da cikakkun shekaru 1843 A.H. domin cika shekaru 2520, hakan kuma zai tilasta mana mu tsawaita wannan lokaci har zuwa cikin 1844 A.H., gwargwadon yadda zai kasance ya fara ne bayan farkon 677 K.H.’”

Lokutan annabci wadanda “hannun Allah Mai Tanadi ya riƙe hannunsa a kan kuskuren,” sun hada da 2520.

Uriah Smith: “Yayinda lokaci ya ci gaba ya wuce AD1843, mutane da yawa suka fara bincika dalilan bacin ransu game da shekarar da suke sa ran samun ’yancinsu. Sa’an nan aka gane cewa, idan aka fara dukan lokutan annabci a cikin shekarun BC, inda a kullum muka sanya farkonsu, ba za su cika bi da bi ba, ko da a kan zato cewa kididdigar tarihinmu da ranar farkonsu daidai ne, sai a wani lokaci cikin shekarar 1844. Ta haka, game da lokuta bakwai, ko shekaru 2520, da suka fara a BC677—babban jubili, ko shekaru 2450 [ba a nuna shi ba a kan jadwalai na 1843 ko na 1850.], da ya fara a BC607—da kuma shekaru 2300 na Daniel, da suka fara a BC457—tun da wani ɓangare na kowace daga cikin wadannan shekarun, daga inda aka ƙidaya lokutan annabcin bi da bi, ya riga ya shuƙe kafin aukuwar al’amura dabam-dabam da suka nuna farkonsu, ya zama dole su kai har cikin AD1844 gwargwadon yadda kowannensu ya fara bayan farkon shekarun BC wadanda daga gare su ake ƙididdige su dabam-dabam, domin ko dai a cika yawan shekarun da ke cikin kowannensu, ko kuma a gwada daidaiton kididdigar tarihinmu. Amma babu wata alama da za ta nuna lokacin, a cikin shekarun BC dabam-dabam, da wadannan lokuta suka fara; saboda haka kuwa, ba za a iya tantance lokacin a cikin shekarar ƙarewarsu daidai ba.”

Uriah Smith da James White dukansu sun shaida cewa lokutan annabci da aka gane sun ƙare a shekara ta 1844 su ne shekaru 2520 da 2300, suna amfani da irin wadannan kalmomi guda kamar yadda Ellen White ta yi a cikin Early Writings, shafi na 236 da ci gaba.

Sarkar Gaskiya: Wuraren Farawa na William Miller

Rubuce-rubucen Farko, shafi na 230: “Allah ya aiko mala’ikansa”—mala’ikan nan Jibra’ilu—“domin ya motsa zuciyar wani manomi”—William Miller—“wanda bai yi imani da Littafi Mai Tsarki ba, domin ya kai shi ga binciken annabce-annabce. Mala’ikun Allah suka riƙa ziyarar wannan zaɓaɓɓen akai-akai, domin su shiryar da hankalinsa kuma su buƙe masa fahimtar annabce-annabcen da suka daɗe suna duhu ga mutanen Allah. An ba shi farkon jerin gaskiya, kuma aka bishe shi yana bincike mahada bayan mahada, har sai da ya dubi Maganar Allah da mamaki da sha’awa. A can ya ga cikakkiyar jerin gaskiya. Waccan Maganar da ya dauka ba wahayi ba ce, yanzu ta buɗu a gaban ganinsa cikin kyawunta da daukakarta. Ya ga cewa wani sashe na Nassi yana bayyana wani,”—Jibra’ilu ya nuna masa hanyar da muke kira tabbatarwa ta wurin nassoshi, layi bisa layi, a nan kaɗan a can kaɗan.

Jibrilu ya ba shi farkon sarkar gaskiya da kuma hanyar kafa hujja ta amfani da nassosi.

William Miller, Advent Review and Sabbath Herald, 18 ga Afrilu, 1854: “Daga ci gaba da nazarin Nassosi, na kai ga karshe cewa lokatai bakwai na mulkin mallakar Al’ummai dole ne su fara ne sa’ad da Yahudawa suka daina kasancewa al’umma mai cin gashin kanta a bautar Manasseh, wanda mafi ingancin masu tsara tarihin lokaci suka danganta da 677 K.H.; cewa kwanaki 2300 sun fara ne tare da makonni saba’in, waƙanda mafi ingancin masu tsara tarihin lokaci suka sanya tun daga 457 K.H.; kuma cewa kwanaki 1335, waƙanda suka fara da kawar da hadaya ta kullum, da kuma kafa kyamar nan mai hallakarwa, [Daniel 12:11] ya kamata a kirga su tun daga kafa fifikon ikon Paparoma, bayan kawar da kazantattun abubuwan arna, kuma wanda, bisa ga mafi ingancin masana tarihi da na iya tuntuba, ya kamata a sanya tun wajen 508 B.H.”

Ellen White ta ce Jibra’ilu ne ya ba William Miller mafarin sarkar gaskiya, kuma William Miller ya shaida cewa maki uku na mafari da aka ba shi su ne AD508, 677BC, da 457BC. Mala’ika Jibra’ilu ne ya ba shi maki na mafari na waƙannan annabce-annabce waƙanda suka haifar da tarihin Kukan Tsakar Dare.

Yaudara ta Karshe: Kin Karbar Ruhun Annabci

Zababɓun Sakonni, littafi na 1, shafi na 48: “Shaidan yana . . . ta ci gaba da matsa gaba da abin jabu—domin ya janye mutane daga gaskiya. Rudin karshe-karshe na Shaidan shi ne ya mai da shaidar Ruhun Allah marar amfani.” Rudin karshe na Shaidan shi ne ya hallaka Ruhun Annabci.

Idan kuka ki waƙannan muhimman gaskiyoyi na tushe, a lokaci guda kuna kin Ruhun Annabci. Ellen White ta ba da amincewarta ga 2520. Idan kuka ki 2520, to kuna zubar da jariri tare da ruwan wanka.

“Shaidan yana . . . ta matsa karya gaba da gaba—domin ya kau da mutane daga gaskiya. Rudin Shaidan na karshe-karshe zai kasance ya mai da shaidar Ruhun Allah ba ta da wani tasiri. ‘Inda babu wahayi, mutane sukan lalace’ (Misalai 29:18).” Tana magana ne game da kin amincewa da Ruhun Annabci, kuma a dangane da haka, tana cewa idan kuka ki Ruhun Annabci, inda babu wahayi mutane sukan lalace. Mene ne wannan wahayi? Idan kuka ki Ruhun Annabci, mene ne wahayin da kuka rasa?

“Ka rubuta wahayin, ka kuma bayyana shi a fili a kan alluna, domin mai karantawa ya yi gudu.” Habakkuk 2:2 (KJV). Idan ka ki Ruhun Annabci, za ka ki Jadawalin 1843; kuma, idan ka ki wannan Jadawalin, kana kin Ruhun Annabci.

“Shaidan zai yi aiki da dabara sosai, ta hanyoyi dabam-dabam kuma ta wurin wakilai iri-iri, domin ya girgiza amincewar ragowar mutanen Allah ga shaidar gaskiya. Za a kunna wata kiyayya a kan Shaidun wadda ta Shaidan ce.” Wani lokaci muna daukar abin da yake “na Shaidan” a matsayin munanan ayyuka masu ban tsoro, amma a cikin Patriarchs and Prophets an gaya mana cewa Shaidan yana aiki ne ta wurin shigar da shakku. Wannan ne hari na shaidanci a kan Ruhun Annabci da waƙannan muhimman gaskiyoyi na tushe. Ta wurin mutanen da ya kamata mu dogara gare su ne ake shigar da waƙannan shakku.

Za a hura wata kiyayya ga Shaidun wadda ta shaidan ce. Ayyukan Shaidan za su kasance domin girgiza bangaskiyar ikkilisiyoyi gare su, saboda wannan dalili: Shaidan ba zai iya samun hanya mai sarai haka ba don shigar da yaudare-yaudarensa da daure rayuka cikin rudunsa, idan an kula da gargadi da tsawatawa da shawarwarin Ruhun Allah. Selected Messages, littafi na 1, 48.

Yayin da muke kawo wannan zuwa ga karshe, sa'ad da 'Yar'uwa White ta ce ba mu da abin tsoro game da nan gaba sai dai mu manta da jagorancin Ubangiji, ina cewa jagorancin Ubangijin da take magana a kai shi ne tarihin daga Lokacin Jinkiri har zuwa kofar da aka rufe—tarihin da ake wakilta da kalmar nan, Kukan Tsakar Dare. Ba mu da abin tsoro game da nan gaba sai dai mu manta da yadda Ubangiji ya jagorance mu cikin kwarewar Kukan Tsakar Dare, da kuma koyarwar da suke da alaƙa da wannan jagoranci. Koyarwar da suka haifar da wannan kwarewa su ne annabce-annabcen lokaci guda uku, waƙanda suka fara ne da kwanakin da Mala'ika Jibra'ilu ya ba William Miller. Ba mu da abin tsoro game da nan gaba sai dai mu manta da waƙannan koyarwa, har da 2520, waƙanda suka haifar da kwarewar Kukan Tsakar Dare kamar yadda Ubangiji ya jagoranci Millerites ta cikin kololuwar Bisharar Madawwamiya.

Spalding da Magan, shafuffuka 305–306: “Abu guda ɗaya tabbatacce ne: waƙancan ‘yan Adventist masu kiyaye Asabar ta bakwai da suka ɗauki matsayinsu karkashin tutar Shaidan za su fara da yin watsi da bangaskiyarsu ga gargade-gargade da tsawatarwa da ke kunshe cikin Shaidu na Ruhun Allah.” Idan kun ƙi Tushen, kuna ƙin Ruhun Annabci. Idan kuka ƙi Ruhun Annabci, kuna ƙin Tushen. Suna tafiya tare. Inda babu Ruhun Annabci, babu wahayi.

Ana yin kira zuwa ga ƙarin tsarkakewa da kuma hidima mafi tsarki, kuma za a ci gaba da yin shi. Wasu da yanzu suke furta shawarwarin Shaidan za su dawo cikin hankulansu. Akwai waƙanda suke cikin manyan matsayi na amana waƙanda ba su fahimci gaskiyar wannan zamani ba. Dole ne a ba su saƙon. Idan suka karbe shi, Kristi zai karbe su, kuma zai mai da su ma'aikata tare da shi. Amma idan suka ƙi sauraron saƙon, za su tsaya karkashin baƙar tutar Yariman Duhu.

An umarce ni in faɗa cewa wannan lokaci gaskiya mai daraja tana ƙara buɗewa ga tunanin mutane da ƙarin bayyana. A wata ma'ana ta musamman, maza da mata su ci naman Almasihu, su kuma sha jininsa. Za a sami bunƙasar fahimta, domin gaskiya tana iya ci gaba da faɗaɗa koyaushe. Mahaliccin gaskiya na allahntaka zai shiga cikin zumunci mafi kusa, har ma da mafi kusa, da waƙanda suke ci gaba da neman su san shi. Yayin da mutanen Allah suke karɓar kalmarsa a matsayin gurasar sama, za su sani cewa fitowarsa ta shiryu kamar safiya. Za su karɓi ƙarfin ruhaniya, kamar yadda jiki yake karɓar ƙarfin jiki sa'ad da ake cin abinci.

Ba mu fahimci shirin Ubangiji ƙwarai ba a cikin fitar da 'ya'yan Isra'ila daga bautar Masar, da kuma jagorantar su ta cikin jeji zuwa Kan'ana.

Yayin da muke tattara haskoki na allahntaka masu haskawa daga bishara, za mu sami hangen nesa mafi sarari game da tsarin Yahudawa, da kuma zurfafa godiya ga muhimman gaskiyoyinsa. Bincikenmu na gaskiya har yanzu bai cika ba. Mun tattara ‘yan haskoki kaɗan ne kawai na haske. Waƙanda ba su zama masu nazarin Kalmar Allah kullum ba, ba za su warware matsalolin tsarin Yahudawa ba. Ba za su fahimci gaskiyoyin da hidimar haikali ta

koyar ba. Aikin Allah yana samun cikas sabili da fahimtar duniya game da babban shirinsa. Rayuwa mai zuwa za ta bayyana ma'anar dokokin da Kristi, yana lullube cikin ginshiƙin girgije, ya ba mutanensa." Spalding and Magan, 305–306.

Wadancan Adventistocin da suka karɓi alamar dabbar, suna tsaye karƙashin tutar Shaidan, da fari suna kin Ruhun Annabci.

Akwai rukuni biyu a cikin wannan nassi: waɗanda suke ci gaba da binsa domin su san Ubangiji, suke ci gaba da cin jikinsa da shan jininsa, kuma suke ci gaba da nazarin Maganar Allah, da kuma waɗanda ba sa yi. Gaban gaskiya bai kammala ba; za su kasance da abubuwan da za su faɗa game da hidimar Wuri Mai Tsarki waɗanda ba a riga an faɗa ba tukuna. Za su jaddada sauyin zamanin shiriya a lokacin Almasihu, yana zama abin misali tun da wuri ga sauyin da ya faru a zamanin Millerite, yana kuma nuni gaba ga zamanin shiriya lokacin da Almasihu ya sauya daga Shari'ar Matattu zuwa Shari'ar Rayayyu. Za su kasance da abubuwan da za su faɗa game da Wuri Mai Tsarki da kuma yadda Ubangiji yake nuna motsinsa a cikin waɗannan sauye-sauyen zamanai na shiriya ta wurin zubowar Ruhunsa.

Ƙarin wasu zantuttuka kaɗan, sa'an nan kusan mun kammala.

Waɗannan Adventist na Rana ta Bakwai da suke ƙin Kiran Tsakar Dare suna fāɗuwa daga hanya, suna kin jagororin Ubangiji da koyarwar koyaswa da suka haifar da tarihin Kiran Tsakar Dare. Wannan ne abin da ya kamata mu ji tsoro—ƙin waɗannan koyarwar da rashin fahimtar wannan ƙwarewa. Ta yin haka, muna ƙin Ruhun Annabci.

'Yar'uwa White ta sanya hatimin amincewarta a kan 2520. Za mu nuna yadda ta sanya hatimin amincewarta a kan wasu gaskiya da ke cikin Taswirar 1843.

A karshen duniya, sa'ad da wannan duka zai kai ga kololuwar Bisharar Madawwamiya a cikin tarihinmu, Adventism za ta fuskanci tsarin gwaji mai mataƙai uku wanda aka riga aka yi masa annabta ta hoto, kamar yadda ake gani a cikin ƙwarewar William Miller.

William Miller ya yi kurakurai uku: (1) Ya ƙi Kukan Tsakar Dare, ya kuma fāɗi daga kan tafarkin zuwa ga muguwar duniya da take ƙasa. (2) Bayan haka ya dogara ga tasirin mutum, wato Joshua Himes. (3) Ya ƙi Asabar.

Wata tambaya ta taso: "Shin ya ƙi Asabar ne ko kuwa Wuri Mai Tsarki?" Koyarwar da ta sauya daga wuri mai tsarki a duniya zuwa Wuri Mai Tsarki a Sama a wancan lokaci wataƙila Miller bai fahimce ta sosai ba. Sa'ad da aka bishe Ellen White zuwa Mafi Tsarkin Wuri, ta ga Dokoki Goma a cikin akwatin alkawari, kuma Dokar Asabar tana da wani tsattsarkan haske kewaye da ita.

Abin da Miller ya ƙi shi ne Dokar Allah—Assabaci. Saboda haka, Miller ya ƙi Kukan Tsakar Dare, sa'an nan ya dogara ga jiki, kuma daga baya ya karɓi alamar dabbar. Ana maimaita wannan a karshen duniya.

Shaidun Shaidawa, juzu'i na 5, shafi na 211: "A nan muna ganin cewa ikkilisiya—wurin tsarkin Ubangiji—ita ce ta fara jin bugun fushin Allah. Tsorafin mazajen nan, waɗanda Allah ya ba su babban haske kuma waɗanda suka tsaya a matsayin masu tsaron muradun ruhaniya na

jama'a, sun ci amana ga abin da aka damka musu." Tana yin sharhi ne a kan Ezekiyel 8 da 9, game da sa alama. Sister White ta ce sa alamar da ke cikin Ezekiyel 9 iri daya ce da sa alamar da ke cikin Ru'ya ta Yohanna 7. Tana magana ne game da lokacin sa alamar mutanen nan 144,000. Ta ce wadanda ya kamata su zama masu tsaro sun ci amana ga abin da aka damka musu.

"Sun dauki matsayar cewa ba lallai ba ne mu sa rai ga mu'ujizai da bayyananniyar bayyana ikon Allah kamar a kwanakin da. Zamani ya canja." Kuskuren su na farko shi ne adawa da Kiran Tsakar Dare, suna cewa, "Abin da ya faru a cikin wannan tarihin na Kiran Tsakar Dare ba ya maimaituwa." Suna kaucewa hanya.

Wadannan kalmomi suna karfafa rashin bangaskiyarsu, kuma suna cewa: Ubangiji ba zai yi alheri ba, kuma ba zai yi mugunta ba. Yana da jinkai kwarai har ba zai hukunta mutanensa ba. Ta haka ne "Salama da aminci" ya zama kiran mutanen da ba za su kara daga muryarsu kamar faho ba don su nuna wa mutanen Allah laifofinsu da gidan Yakubu zunubansu. Wadannan karnukan bebaye da ba su so su yi haushi su ne wadanda za su ji adalciyar ramuwar Allah da aka bata wa rai. Maza, 'yan mata, da kananan yara duk suna hallaka tare." Testimonies, juzu'i na 5, 211.

Irmiya, yana magana game da gazawa ta biyu ta William Miller, ya ce, "Ga abin da Ubangiji ya fada; La'ananne ne mutumin da ya dogara ga mutum, ya mai da nama hannunsa, wanda kuma zuciyarsa ta kauce daga Ubangiji." Irmiya 17:5 (KJV). Idan ka dogara ga mutum, zuciyarka tana kaucewa daga Ubangiji.

Kin karba na farko a karshen zamani shi ne Kukan Tsakar Dare, maimaitawar bayyana ikon Allah. Na biyu kuwa shi ne dogara ga jiki. Na uku kuma shi ne Dokar Lahadi.

Akwai kungiyoyi biyu kadai. Kowace kungiya an yi mata hatimi a sarari, ko dai da hatimin Allah mai rai, ko kuwa da alamar dabbar ko ta siffarta. Kowanne da namiji da diya mace na Adamu yana zaban ko dai Kristi ko Barabbas a matsayin shugabansa. Kuma dukan wadanda suka sa kansu a gefen marasa aminci suna tsaye a farkashin bakin tuta ta Shaidan, kuma ana tuhumarsu da kin yarda da Kristi da kuma wulakanta shi da gangan. Ana tuhumarsu da gangan suna gicciye Ubangijin rai da daukaka. Review and Herald, January 30, 1900.

Abu daya tabbatacce ne: wadannan Adventistocin Kwana Bakwai da suka tsaya farkashin tutar Shaidan za su fara ne da watsar da amincewarsu ga Ruhun Annabci.

Adventism ya maimaita tsari na matakai uku na gwaji wanda William Miller ya gaza. Amma mala'iku suna jiran su ta da Miller su kai shi gida wurin Mai Ceton sa. Amma ga Adventistoci wadanda suka karfi alamar dabbar, wadannan ba su ne mala'ikun da suke jiran su ba.

Sau da yawa an nuna mini cewa abubuwan da mutanen Allah suka fuskanta a da ba za a dauke su a matsayin matattun gaskiya ba. Ba za mu dauki rubutaccen tarihin wadannan abubuwan kamar yadda za mu dauki kalendar shekarar bara ba. Dole ne a riƙa ajiye wannan tarihin a rai, gama tarihi zai maimaita kansa." Publishing Ministry, 175.

Me ya sa muke bukatar mu tuna da Kiran Tsakar Dare? Domin tarihi zai maimaitu. A cikin wannan tarihin, saƙon da zai jawo girgiza shi ne 2520 da 2300; saboda wannan ne zai fitar da mutane daga cikin ikklisiyoyi.

Amma shin wannan tarihi, Kukan Tsakar Dare, da gaske za a maimaita shi ne ko kuwa tarihi ne kawai? Ku lura da wannan magana ta gaba:

Akwai wata duniya kwance cikin mugunta, cikin rufi da yaudara, a farkashin inuwar mutuwa kanta,—barci take, barci take. Su waye ne suke jin azabar rai domin su tashe su? Wace murya ce za ta iya kaiwa gare su? An kai hankalina zuwa nan gaba, sa'ad da za a ba da siginar. "Ga Ango yana zuwa; ku fito ku tarye shi." Amma waɗansu za su yi jinkiri wajen samun mai domin sake cika fitilunsu, kuma idan ya makara za su gane cewa hali, wanda mai yake wakilta, ba abu ba ne da za a iya miƙawa daga mutum zuwa mutum. Review and Herald, Fabrairu 11, 1896.

An maimaita wannan tarihin Kukan Tsakar Dare daidai-daida har zuwa ga kowace harafi.

Ellen White ta fahimci cewa 2520 annabci ne na lokaci ingantacce, kuma Ubangiji ya yi amfani da shi wajen haifar da lokacin jinkiri, da kuma babban baƙin ciki, wanda ya samar da wannan kwarewa da ta shirya maza da mata su shiga, ta wurin bangaskiya, tare da Almasihu, cikin Wuri Mafi Tsarki.

Har yanzu ba mu yi koƙarin tabbatar da 2520 daga Littafi Mai Tsarki ba. A cikin wannan nazari na Tebura Biyu na Habakkuk, da farko muna so mu bayyana a sarari cewa Ellen White tana goyon bayan waɗannan koyaswoyin da Adventism ke ƙi a yau; sa'an nan kuma za mu shiga nazarin Littafi Mai Tsarki.